

SARDARABAD

ՍԱՐՏԱՐԱՊԱՏ

ASHARDJIAN

INMOBILIARIA

(de la Cámara Inmobiliaria Argentina)

*Un buen servicio
a su servicio*

Montevideo 536 piso 1º "I"
40-5922 40-5131
49-3441 46-7790

BUENOS AIRES, AÑO IX N° 240
JUEVES, 9 DE JUNIO DE 1983

Fiel expresión del pensar democrata liberal de las colectividades armenias de Sudamérica.
Primer periódico armenio de Sudamérica impreso en sistema offset.

EL JERUSALEN:

Visita al Patriarcado Armenio

El miércoles 4 de mayo ppdo., la Sra. del Secretario de Estado de los EE.UU., George Shultz, acompañada por miembros de la embajada estadounidense en Jerusalén, visitó el monasterio armenio de "Surp Hagopeantz".

Allí, fue recibida por el canciller del Patriarcado Armenio, S. E. arzobispo Karekin Kazandjian, quien dio la bienvenida a la ilustre visitante y a su comitiva.

En el transcurso de su visita, la Sra. de Shultz pudo apreciar las antigüedades y objetos artísticos que guardan dicho monasterio y su museo.

Posteriormente, fue llevada a conocer el Museo "Edward y Hellen Mardiguián" de Jerusalén, en donde el Sr. Kevork Hintlian le sirvió de guía.

Al día siguiente, el arzobispo Kazandjian recibió una carta de agradecimiento de la Sra. de Shultz, por la oportunidad de ponerse en contacto con la rica tradición cultural armenia, que le había dado dicha visita.

LONDRES:

PALABRAS DE BIENVENIDA, DIRIGIDAS A S.S. VAZKEN I, PATRIARCA SUPREMO Y CATOLICOS DE TODOS LOS ARMENIOS, POR S.E. REVERENDISIMA DR. ROBERT RAMSAY, ARZOBISPO DE CANTERBURY

Capilla del Palacio Lambert, 6 de mayo de 1983.

Al dar la bienvenida al Supremo Catolicós de los armenios, saludamos no solamente al Jefe de una gran e histórica Iglesia, sino a la persona que simboliza la unión de todo el pueblo armenio, tanto en su patria como en la diáspora; un pueblo que en los últimos años ha sufrido más que ninguno por su fe cristiana.

Tanto la Iglesia Armenia como su pueblo son símbolos de esperanza y también testimonio de martirología. Uno de los grandes símbolos de la tradición del pueblo armenio es el monte Ararat, el simbólico amparo de la raza humana, desde donde la paloma de Noé recogió las hojas de olivo que pregonan la paz entre las naciones.

Pero hay lazos particulares que unen a los anglicanos y a los armenios. Ya desde el siglo IV, en los tiempos de San Gregorio el Iluminador, Armenia fue la primera nación que adoptó la religión cristiana, doce años antes que Constantino, quien defendió la causa del Cristianismo.

La Iglesia Anglicana también continúa manteniendo su lugar específico dentro de su nación; por eso los anglicanos, instintivamente, comprenden la íntima afinidad de la Iglesia Armenia y de su pueblo.

Un siglo después, San Mesrob Mashdotts dio a Armenia su abecedario y el Misal, con el propio idioma del pueblo. Aquí también, los anglicanos comprenden la fuerza de semejante unión. Según la tradición, los misales latinos de la Edad Media fueron revisados y traducidos en el despacho del arzobispo Grenmer, justo sobre el piso de arriba, dando al pueblo de habla inglesa su misal. Forma parte de la tradición anglicana el deseo de que todas las iglesias del mundo lleven el sello de su cultura y sean profundamente enraizadas en su propia tradición nacional.

Ultimamente se han estrechado los lazos entre nuestras iglesias y, especialmente, me alegro de ver nuevamente al obispo Nercés Bozabalian, primero como estudiante en el colegio Anglicano de Teología, después como obispo de la Iglesia Armenia y primado de S.S. para los armenios de Londres y ahora, como Canciller de la Santa Sede de Echmiadzin, hecho que personifica en sí nuestras cálidas relaciones.

Tengo los mejores recuerdos de vuestra mansión y de vuestra villa veraniega de Haigashén, donde me agasajó vuestra Santidad.

Vuestra Santidad ya ha recibido la mayor decoración que nuestra iglesia puede otorgar -la Cruz de Lambert- y ahora como testimonio de nuestra amistad quiero obsequiaros un tomo especialmente encuadernado de nuestro nuevo misal.

Santidad, como primer acto desde vuestra llegada a esta tierra, os saludo, os doy la bienvenida y rezo invocando la bendición de Dios sobre vuestra comunidad en Gran Bretaña y por vuestra visita pastoral.

Traducido por Jorge Sarafian

ԷԶՄԻԱՆՈՒՆ

ՅԱԿՈՅ ՏԻՆԵԱՅԵԱՆ

Երեւան, 1980, Նոյ.

Ինչ պատգամներ հայաբոյր, ինչ Արեւելի հինգուրբ...
Օրբան է հոս Հատուֆի՝ գտնմարտող սրբաբան,
Ուր հացի՝ պէս կը խլուին շարականներն՝ ուրց առ ուրց...
Կըլլան ամիսի՝ բանակներ, սիրտերուն մէջ լռելեայն...
Կամաւառայ պիտաւ. ամէն հայուն՝ Յոյսի բով...
Թանալիներն այտտե՛ղ են այն պատմութեան հոյաշէն
Ձար Ազգը իմ կռանց Լուսաւորչի՛ շաղախով...
Որուն սեմէն ներս այսօր ուխտաւորներ՝ կը խուծեն...
Մամբուն սուրբ սիրածարձ եւ խորանին մատուակ...
Բարախտաներն ըմպեցէ՛ք նոր սերունդներ՝ հայաբոյր...
Մեծ, եւ արիւնն արգասանց՝ երակներէն ձեր յորդի՛...
Արեւելն այս սրբազան կը խորի ինչ արքնութեամբ
Թէ Հայ սերունդը սեպուհ, հազարգութեամբ մը կըլկին
Պէտք է դառնայ տիրակա՛ն գոհաբերութեամբ անցեալին...:

HISTORIA DE LA CUESTION ARMENIA (XXXVII)

La disolución del "SEIM" y el 28 de mayo

POR EL PROF. KERSAM AHARONIAN
TRADUCIDO POR SARKIS KAHVEDJIAN
logradas en Sardarabad, Pash Aparán y Gharaklitsé".

Si bien es cierto que, con un sobrehumano esfuerzo, logramos derrotar al enemigo, no pudimos hacer lo mismo en el aspecto político. En la segunda mitad del mes de mayo, los acontecimientos políticos fueron desfavorables para nosotros, por lo que fue imposible desbaratar la iniciativa política de los turcos. Las negociaciones comenzadas en Batum no dieron los frutos apetecidos. Los turcos no cedieron en absoluto; inclusive llegaron a rechazar la mediación del representante alemán, razón por lo cual la delegación germana abandonó Batum.

Al día siguiente, Jalil bey entregó un ultimatum a la delegación transcaucásica; el mismo día y, paralelamente a ello, en Tiflis, se realizó la última reunión del SEIM en el transcurso de la cual habló, en nombre de la delegación georgiana, Dzereteli quien, hipócritamente, declaró que ellos, los georgianos, habíanse quedado solos, razón por la cual el SEIM no tenía ya razón de ser, y que era necesario disolver la Federación Transcaucásica.

Los georgianos, quienes nos habían dejado abandonados frente al feroz enemigo, ahora trataban de encontrar pretextos para justificar su deserción y sus unilaterales acuerdos. Así, el 26 de mayo y desconociendo totalmente las protestas de los armenios, los georgianos propusieron la disolución del SEIM; los azerbaijanos aceptaron satisfechos, sin objetar. Los armenios fueron nuevamente traicionados por sus aliados.

Los georgianos, con anterioridad a las lágrimas de cocodrilo derramadas por los Dzereteli, se habían asegurado las simpatías y protección de los alemanes, razón por la cual ya no tenían necesidad de la colaboración de sus vecinos. A los musavatistas partidarios del panislamismo y del panturanismo, sólo les restaba recibir con profunda satisfacción las victorias de los turcos. En el mediodía del 26 de mayo, el SEIM declara que la liquidación de la Transcaucasia y la nulidad de todos sus poderes es un hecho. Unos días más tarde, el Consejo Nacional georgiano proclama la independencia del país. Al día siguiente, dio el mismo paso el Consejo Nacional Azerbaijano.

El 28 de mayo de 1918, El Consejo Nacional Armenio, viendo que ya no quedaba nada por hacer y, sin el más mínimo interés, declara la independencia de Armenia. Fue en estas condiciones en las que nació la República Armenia.

El turco había logrado su objetivo: primero, obligó al SEIM a romper relaciones con Rusia y luego, que éste se disolviera. Había impuesto la tradicional política de "divide y vencerás". Ahora podía, en corto tiempo, ir al arreglo de cuentas con sus pequeños rivales, sobre todo

con la aislada e indefensa Armenia a la cual le impondría todas las condiciones que deseara.

Concientes de que ello era así, los dirigentes del Tashnagsutiun, los actuales glorificadores de la "independencia del 28 de mayo", en los días de mayo de 1918, no recibieron con optimismo y entusiasmo, sino con pesimismo y honda preocupación, la obligada declaratoria de independencia y se prepararon para lo inevitable.

"Los turcos -decía Simon Vratsian- para iniciar las negociaciones de paz nos impusieron, como condición previa, la declaratoria de la independencia" y agregaba luego para la historia, que "no fue con exclamaciones de júbilo y aplausos que se aceptó la independencia de Armenia; al contrario, muchos la consideraban una desgracia. Al igual que una madre que da a luz a un hijo enfermo, el pueblo armenio afligido, se autoflagelaba".

A sólo una semana de la declaratoria de la independencia se aclaró que el pueblo armenio había logrado el derecho de "autoflagelarse". En efecto, el acuerdo firmado el 4 de junio de 1918 entre turcos y armenios, en Batum, confirmó que la "independencia" era simplemente formal y que el recientemente creado estado armenio se hallaba, de hecho, bajo la "protección" de los turcos, expuestos a la piedad de los bárbaros otomanos. Sobre la base de este desastroso tratado, la República Armenia tendría solamente 12 mil kilómetros cuadrados de superficie, circunscripto a una zona del valle del Ararat y en derredor del lago Seván, con un millón de habitantes.

Armenia no tendría ejército. Para asegurar el orden y la ley en el país se debía invitar al ejército turco. Las tropas otomanas tendrían el derecho de paso por el territorio de Armenia cuando lo desearan, así como también otras prerrogativas que hacían irrisoria la mencionada independencia.

Los cañones turcos, ubicados a sólo siete kilómetros de Ereván, enfilaban sus fauces hacia la capital de Armenia. Después de todo esto, ¿era para asombrarse que el general Antranik rechazara el degradante y "cruel" tratado de Batum? ¿Era de asombrar que el Consejo Nacional de Bakú, donde el Tashnagsutiun era mayoría, rechazara dicho acuerdo? Era de asombrar que el mismísimo órgano del Tashnagsutiun occidental, "Ashjadank" (número del 5 de junio), escribiera que "si se selló el acuerdo y se firmaron las condiciones... en ese caso tuvo lugar el más siniestro de los crímenes, la más atroz de las traiciones que jamás sucediera en la historia de la armenidad". Era de asombrar por el hecho de que muchos consideraban que "simplemente el Tashnagsutiun había vendido las victorias

logradas en Sardarabad, Pash Aparán y Gharaklitsé".

La vida era inexorable, la realidad concreta obligaba a las personas, que claudicaban en condiciones de paz, a que dieran el siguiente lógico paso. Así, el primer parlamento de la República Armenia, presidido por H. Kachaznuni, y del que los Ramgavar se habían negado a participar, se apresuraba a formar una delegación que junto con las de Georgia y Azerbaijano debía presentarse a los plees en Estambul, donde debían rever y ratificar el acuerdo de Batum.

La delegación armenia, encabezada por A. Aharonian, se dirigió a Estambul, donde no sólo el indigerible tratado quedó en depósito sino que se le agregaron dos condiciones aún más leoninas, en virtud de las cuales la República Armenia se comprometía a ayudar a los turcos contra las potencias aliadas (Inglaterra, Francia, los EE.UU. y otros) y al mismo tiempo asumía la obligación de combatir, junto a los turcos, contra el general Antranik, por el sólo hecho de que el gran héroe nacional se negaba a aceptar el "dictado" de Batum y el entierro de la causa de Armenia Occidental.

He aquí que arribamos a una etapa política en la cual el "pequeño aliado" declara la guerra a sus "grandes aliados" y, inconciente de levantarse en armas contra el general Antranik, contra el majestuoso símbolo de la lucha por la liberación armenia! He aquí la humillante situación política en que nos colocaron los turcos quienes, luego de arreglar las cuentas con todos los armenios occidentales, trataban, con satánica risotada, de utilizar como instrumento obtuso, al Estado Armenio.

Los propios miembros del gobierno de la República de Armenia no se hacían ilusiones sobre lo indeseable y peligroso de la situación imperante. En efecto, el gabinete de H. Kachaznuni consideraba tan desolador y desconcertante la situación de Armenia que se sentía, en absoluto, el mínimo deseo de trasladar la sede del gobierno desde Tiflis a la capital de Armenia. Recién siete semanas después de la declaratoria de la independencia y bajo la presión de los murmullos de los georgianos, el gobierno armenio resolvió trasladarse y establecerse en Ereván donde ya habían agrupado decenas de miles de emigrantes y reinaban el hambre y las epidemias.

Baste con decir que, a mediados del año 1918, en la Armenia "libre" el número de fallecidos por inanición y muertos por epidemias sobrepasó los 175 mil. Ante esta cruda realidad, ¿queda alguna duda para describir el estado y la situación de Armenia?

CENA

SHOW

"CONCERT '83"

SABADO 25 DE JUNIO DE 1983 - 21 HS.

- * Recepción * Show melódico
- * Cena americana * Show artístico
- * Orquesta bailable * Premios

EN U.G.A.B.
Acevedo 1322

RESERVAS:
Tel. 773-2820 / 772-2617

Nueva Galería de Arte

FELISA KUYUMDJIAN EN SU COORDINACION CULTURAL

En una imponente y, al mismo tiempo, cálida casa, sita en la calle Montevideo 1780 P.B., abrió sus puertas la galería de arte "Capelli - Centoira", sinónimo de buen gusto y distinción.

En ella, actúa en calidad de coordinadora del área cultural, la destacada escritora y poeta Felisa Kuyumdjian, a cuyo quehacer intelectual estamos tan habituados los miembros de esta colectividad.

La galería expone obras de clásicos de la pintura argentina, junto con promiso-

rios valores jóvenes.

Desarrolla, al mismo tiempo, un amplio plan de acción artístico-cultural a través de conferencias, dióvisuales y charlas, y otras actividades siempre ligadas al quehacer cultural y artístico.

El acto inaugural fue realizado el 6 de abril con una exposición de pinturas y esculturas de Felisa Kuyumdjian.

A partir de hoy, se exhiben pinturas, esculturas, cerámicas y pasteles de Felisa Kuyumdjian.

MONTEVIDEO:

Debate público: "24 de abril, después de 68 años"

Es indudablemente recon-
cente que en medio de de-
aparente-
insolubles, aparezcan
los superadores de ese
de cosa que consi-
casen casi una constante
las comunidades ar-
de la diáspora (con
excepciones) y,
nificamente, rioplaten-

del Partido "Ramgavar" y
Gregorio Hairabedian del
Consejo Profesional Argen-
tino-Armenio", todos a título
personal y bajo la coordina-
ción del profesor Garabed
Arakelian de "Hamazkaín",
coincidieron sobre aspectos
básicos que hacen a la con-
vivencia armónica y a la dilu-
ciación y precisión de la
Causa Armenia, no obstante
sus conocidas y legítimas
diferencias.

Ya en el año 1965, con
motivo de la conme-
moración del cincuentenario
del genocidio de 1915, la co-
lectividad armenia uruguaya
ensayaba una suerte de
acuerdo que se vio plasmado
en la entidad que se
constituyó como coordina-
dora de las organizaciones
que la integraban. Su cargo
más sobresaliente era el
pluralismo ideológico y su
objetivo esencial la defensa
y difusión de la Causa Ar-
menia mediante un progra-
ma común y la unidad en la
acción.

Diferentes circunstancias
y acontecimientos internos
y externos (de la comunidad
y del país) contrarrestaron
el impulso inicial y pospu-
sieron hasta un futuro incier-
to su desarrollo orgánico y
sostenido.

En esta oportunidad, se
replanteó la necesidad de
aglutinar a la comunidad

—como ya lo había hecho la
mesa coordinadora de en-
tonces— siempre sobre la
base del pluralismo
democrático del respeto mu-
tuo y de la autonomía ins-
titucional de las organiza-
ciones. De este modo, se
sostuvo que sería viable
acordar estrategias y tácti-
cas comunes partiendo
del principio de que la Cau-
sa Armenia, —esto es, la re-
paración del genocidio
decidido y ejecutado por
Turquía y la reivindicación
y anexión a la República de
Armenia de los territorios
usurpados por aquella—,
comprende a todo el pueblo
armenio, tanto de la Madre
Patria como de la Diáspora.

Predominó en todos los
pasajes e intervenciones,
tanto de los panelistas
como del numeroso público
que colmó la sala y que par-
ticipó entusiastamente en el
debate, ese espíritu de uni-
dad; de unidad en la diver-
sidad; de unidad signada por
el pluralismo político,
religioso y social; de unidad,
en fin, determinada por la
convergencia de requeri-
mientos comunes que
ningún sector —por más
gravitante que sea— podrá
por sí solo proyectar con la
eficacia deseada y debida.

¿No es acaso una ex-
periencia digna de emularse?.

Corresponsal

Los 45 años de la Iglesia San Gregorio el Iluminador

Ceremonia ante el busto de monseñor Karekin Jachadurlian. Foto: M. Keskiskian

El domingo 5 de junio ppdo., con motivo de cumplir-
se el 45º aniversario de la consagración de nuestra
catedral "San Gregorio el Iluminador", el R.P. Krikoris
Pouniatian, primado de la Iglesia Apostólica Armenia
para la Argentina, ofició una Misa especial, en la que,
además, fueron recordados todos los benefactores de
la Iglesia Apostólica Armenia en nuestro país.

Son ellos: S. E. monseñor Karekin Jachadurlian, S. E.
monseñor Papken Abadian, Sr. Iervant Jachigulian, Sr.
Israel Arslan, Sr. Hrant Nikotian, Sr. Armen Bergamall,
Sr. Hovannes Diarbekirian, Sr. Sarkis Diarbekirian, Sr.
Boghos Arzoumanian, Sr. Copemig Seferian, Sr. Hovannes
Margossian, Sr. Iervant Murekian, Sr. Sahag Bak-
chellian, Sr. Asadour Karageozian, Sr. Iervant Ter-
zakian, Sr. Marina Kuyumdjian, Sr. Roupen Dergarabe-
tian, Sr. Iervant Koruk y Sr. Kevork Tchinosian.

En el sermón alusivo, el R.P. Pouniatian resaltó la
figura de todos los que hicieron posible la concreción
de los todos los templos con los que cuenta nuestra
comunidad local y destacó también el gesto de los que
trabajan para el mantenimiento de nuestra Santa
Iglesia; algunos mediante aporte de trabajo y otros, por
medio del aporte material.

Por otra parte, recordó especialmente la figura
de S. E. monseñor Papken Abadian, quien duran-

(continúa en pág. 8)

MUSICA ARMENIA 100 X 100 en un exitoso recital

(Información
en nuestro próximo número)

G.A.J.A.

TE INVITA A LA "NOCHE DEL REENCUENTRO"
en "LOS ALTOS DE VILLAGE"

COCKTAIL DANZANTE

24 DE JUNIO

22.00 HS.

RESERVAS AL T.E.: 208-4575/ 48-1862

JUNIN 1735
CAP. FED.

EN RESPUESTA AL PEDIDO DE
NUESTRAS LECTORAS PROXIMAMENTE
SE PUBLICARA EL

LIBRO DE COCINA DE "SARDARABAD"

(RECOPIACION DE TODAS LAS RECETAS DE COCINA ARMENIA
E INTERNACIONAL, APARECIDAS EN NUESTRO SEMANARIO,
DESDE SUS PRIMEROS NUMEROS HASTA LA FECHA)

U.G.A.B.

HOOSHARAR

Se informa a los socios de la U.G.A.B., que no reciben la re-
vista "Hoosharar" editada por nuestra central en EE.UU., co-
muniquen su domicilio personalmente o telefónicamente
hasta el 30 de junio de 1983.

ՈՒՇԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ

Միտքեան յորոք այն անդամները, որոնք տարրիկ պատճառ-
ներով չեն ստանար Մուշարար պարբերաբլրը, բոլր անմադր կամ
հեռաձայնով գիտեն Քարեգործական գրասենյակը, Վինիս
Յուսիս 30, 1983:

ՆՈՒՆԻՐԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ

Որք ԷօժէԿ Զաքարեան ՆախապետեանԿ ճանոսան
բառաստոցին առթիւ, իր անբառամ յիշատակին, Նախա-
պետեան Ընտանիքը Միտքեան կը նուիրէ՝ 200Ա. Փետ

CLASES DE COCINA

Todos los martes a las 15.30 hs.
comienza el 7 de junio

A cargo de la Ecnómara Sra.
SONA K. DE GUEZIKARAIAN

CLASE DE LABORES ARMENIAS

Todos los jueves a las 15.30 hs.
comienza el 2 de junio

A cargo de la Sra.
ARUSIAG DE SIMONIAN

HERMOSO Y ETERNO ESTRADO

Hace ciento veinticinco años nació Alexander Movsesian, quien bajo el pseudónimo de Shirvanzadé estaba destinado a ser el gran dramaturgo y prosista armenio. Al celebrar ese aniversario, rendimos homenaje a una de las figuras más grandes de la literatura y de toda la cultura armenia.

Pero, en estos días, podemos y debemos señalar también otro jubileo, o sea el centenario del nacimiento, como escritor, de Shirvanzadé. Recordemos que justo cien años atrás, en la primavera de 1883, se imprimió en el diario "Mshag" su primera obra "Incendio". De ahí comenzó la verdadera biografía literaria de Shirvanzadé, que duró más de medio siglo. Y hoy, cuando observamos y pensamos desde una lejanía de cien años la senda creadora del gran escritor, de nuevo nos convencemos de que esa senda denota una asombrosa unidad interior de temática, estilo y, sobre todo, metodología realista.

Sobre ese camino, durante decenios, se crearon sus obras como: "Namus", "Artist", "Badvi Hamar" (Por el honor"), y muchas otras novelas y obras teatrales, entre las que se destaca "CAOS", esa indiscutible obra cumbre de realismo armenio llevada, con gran éxito, al teatro y a la pantalla.

ATENAS:

Homenaje a los Mártires

La conmemoración del 68 aniversario del genocidio armenio se realizó en Atenas, el mismo domingo 24 en el teatro "Gloria" de dicha ciudad, con un acto al que asistieron importantes personalidades del quehacer político y cultural griego.

El maestro de ceremonias, Sr. Hagop Fesdjian, abrió el acto con una referencia a la luctuosa fecha del 24 de abril de 1915, pese a la cual, los armenios aún mantienen, al menos, una pequeña porción de su

Habla el Sr. Hagop Fesdjian.

Shirvanzadé, con toda amplitud de fondo, reflejó la realidad de toda una época histórica de Armenia y del Cáucaso.

Desde joven, estaba convencido de que "no hay idealismo sin realismo", convicción que, con el correr del tiempo, se profundizó y se convirtió en esa expresión suya "cuanto más cerca estás de la vida, más verdadera será vuestra obra, más artística, más hermosa; solamente han sobrevivido a la influencia destructora del tiempo aquellas obras que han penetrado profundamente en la vida".

...En 1912, hablando en una ceremonia recordatoria del gran dramaturgo Gabriel Sundukian y refiriéndose a su talento, que reflejó siempre la verdadera realidad, Shirvanzadé exclamaba: "¡Qué hermoso, qué eterno estrado!".

Con su multifacética herencia literaria, Alexander Shirvanzadé también ha forjado un resistente estrado, un incorpóreo monumento que está destinado a la eternidad.

EDWARD CHRBASHIAN

(Miembro de la Academia de Ciencias de Armenia)

De la Revista "Halreniki Tzain"

Traducido por Jorge Sarafian

territorio histórico, y por sobre todo, su identidad.

Luego, invitó a la concurrencia a hacer un minuto de silencio en memoria de los caídos.

A continuación, fue proyectado un audiovisual titulado "Armenia, ayer y hoy" especialmente preparado para la ocasión, por la comisión organizadora.

Seguidamente, en calidad de orador en idioma griego, hizo uso de la palabra el Sr. Asadour Baharian, quien se refirió a las causas de la masacre y presentó la situación política del momento. Por último, invitó a los presentes a luchar por la resolución de la causa armenia.

También, y en representación del arzobispo Serapim, de la Iglesia Ortodoxa Griega, dirigió un mensaje a los presentes, el R.P. Filias.

Por último, habló el director del colegio "A. Kaligkian" de la Unión General Armenia de Beneficencia local, Sr. Zaven Krikorian, quien enfatizó la importancia de mantener la cultura y tradiciones armenias, como medio de supervivencia en la Diáspora.

Posteriormente, se desarrolló un variado programa artístico, acorde a la conmemoración.

PROVEEDURIA INTECNA

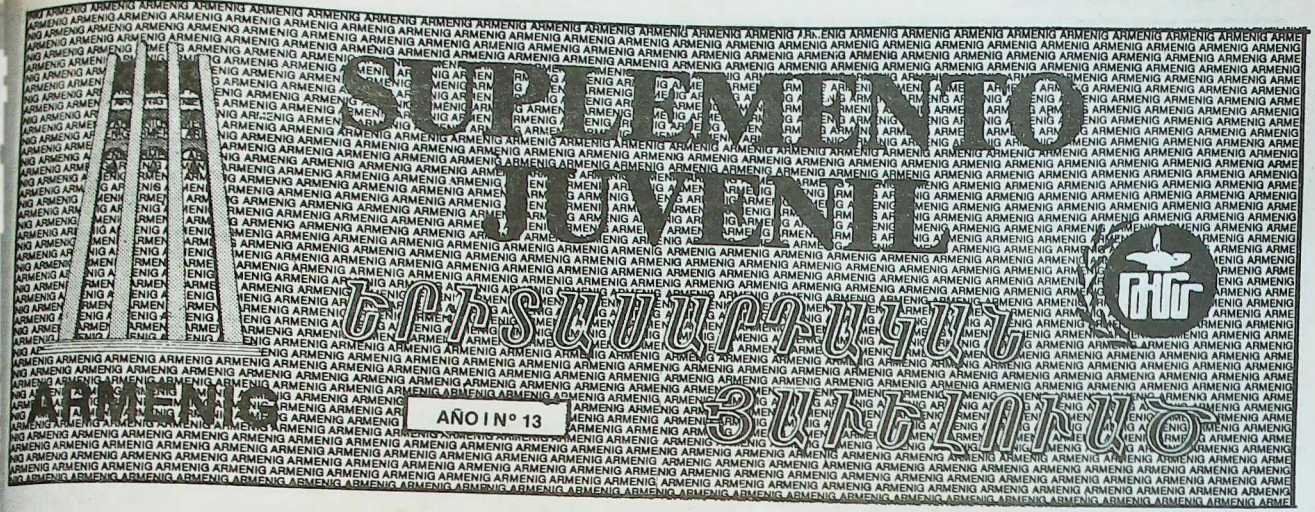
VENTA DE PRODUCTOS ALIMENTICIOS Y DE LIMPIEZA

LE OFRECE ALGUNAS DE SUS SENSACIONALES OFERTAS

Aceite Maíz Corazón 1,1/2 lts.	9,96	Polenta Mágica 500 grs.	2,40
Aceite Maíz Mazola 1 lt.	10,60	Porotos Alubia bolsa 500 grs.	3,40
Aceite Mezcla 38 Ybarra 1,1/2 lts.	10,50	Sal fina Celusal 500 grs.	1,00
Aceite Mezcla Cocinero 5 lts.	32,70	Sal gruesa Dos Anclas 1 kg.	1,10
Aceite Mezcla Cocinero 1,1/2 lts.	8,70	Sopas sobre Knorr	3,90
Aceite Uva Río 1 lt.	10,50	Té Crysif x 50 saq.	4,90
Agua Mineral Villavicencio 1,1/2 lts.	3,90	Tomate Perita Inca 380 grs.	2,20
Arroz Doble Gallo 1 kg.	7,30	Vinagre de vino Omega 1 lt.	2,20
Arroz Gallo Oro 1 kg.	5,90	Vitina 500 grs.	2,90
Arvejas en lata Inca 380 grs.	2,10	Yerba Taragu 1 kg.	7,80
Azúcar La Encantada 1 kg.	3,19	Algodon Estrella 400 grs.	8,10
Cacao Nesquick 500 grs.	9,20	Apresto Klaro 440 c.c.	9,30
Café Dolca 170 grs.	24,50	Bolsa de residuos 45 x 60 cms. 30 unid.	6,00
Café La Morenita 500 grs.	18,90	Cera Glo-Coat 2 lts.	29,90
Caldos Knorr Sulza x 10 cubitos	6,60	Crema de afeltrar Palmolive 200 grs.	8,80
Chocolate Taza Agulla Rosa 150 grs.	5,30	Dentífrico Kolynos 146 grs.	4,90
Durazno en lata Inca 850 grs.	3,90	Detergente Cierito 1 lt.	6,30
Fideos Mattarazzo Spaghetti 500 grs.	3,40	Detergente Magistral	4,40
Fideos Soperos Vitina 500 grs.	2,70	Enjuague Comfort 1 lt.	11,50
Fideos Vitina Cabello de Angel 500 grs.	3,50	Fibra Esponja Mortimer común	1,70
Garbanzos bolsa 500 grs.	4,80	Jabón en pan Federal 300 grs.	1,70
Gelatinas Royal 170 grs.	4,10	Jabón en polvo Ala 800 grs.	8,30
Harina Blancaflor 1 kg.	2,50	Jabón en polvo Drive 800 grs.	16,50
Harina Letizla 1 kg.	1,90	Jabón en polvo Espuma 800 grs.	5,90
Hoja de parra La Emilia 300 grs.	8,50	Jabón Tocador Lux 140 grs.	3,10
Leche en polvo Nido 800 grs.	20,50	Lámpara Cesa 40 w.	3,30
Lentejas 500 grs.	7,90	Lavandina Ayudin 2 lts.	5,10
Mayonesa Hellmans 800 grs.	8,30	Papel Higiénico Sanidad x 1	1,60
Mermeladas La Campagnola 454 grs.	3,80	Pinoluz 900 cc.	7,20
Mostaza Savora 200 grs.	3,30	Polvos Odex rojo	2,10

ENTREGA SIN
CARGO!

PIDA SU LISTA DE PRECIOS Y REALICE SU PEDIDO AL
52-7152 EL TELEFONO DE SU ECONOMIA

EDITORIAL:

EL INICIO DE UNA NUEVA VIDA

Hace 173 años, un 25 de mayo marcó el inicio de una vida soberana, libre y de conciencia nacional: la de nuestro pueblo que cansado de opresión y de injusticia, gritó a viva voz sus ansias de libertad, de respeto, de justicia y de paz. Desde entonces, el pueblo argentino fue creciendo, madurando y construyendo con sacrificio y valor, esta, la grandiosa Nación Argentina.

Pero, aquella nueva vida que se iniciaba no estaba ajena a circunstancias difíciles a problemas y conflictos por los que atravesar. Muchas fueron en su historia, las páginas grises, cargadas de tensiones amargas; algunas de sudor y sacrificios, y también otras teñidas de sangre, que ofrendaron nuestros héroes, por nosotros, por la Patria.

A pesar de todas esas horas difíciles, nuestro pueblo supo mantenerse en pie, luchando y defendiendo lo que les pertenecía; sus tierras, sus símbolos, sus derechos. En más de una ocasión, tuvo que enfrentarse el enemigo externo, que, con prepotencia y descaro, quiso quedarse con lo que le era ajeno, y le demostró su coraje y arrogancia en el campo de batalla; su convicción justa, su dignidad y altura, en los fueros internacionales.

Pero, también es sabido que nuestro pueblo tuvo que enfrentar a más de un enemigo interno, aquellos que querían traicionarlo suplantando sus valores y subordinando sus símbolos por ideales extraños y nefastos que pretendían imponer siempre por medio de la violencia, del desorden, fomentando anarquías e implantando el caos y el terror. Nuestro pueblo los enfrentó y no se dejó engañar, no se arrastró a sus pies y los venció en cada oportunidad.

Hubo hombres que resaltaron por su obra, por sus enseñanzas, por su valor; hombres que son el ejemplo y el modelo que seguimos, que debemos seguir. Pero, tampoco faltaron quienes se equivocaron y otros que, a pesar de ello, no reconocieron sus errores y abusaron de la confianza depositada en ellos, manejando a su pueblo en medio de sus propios intereses.

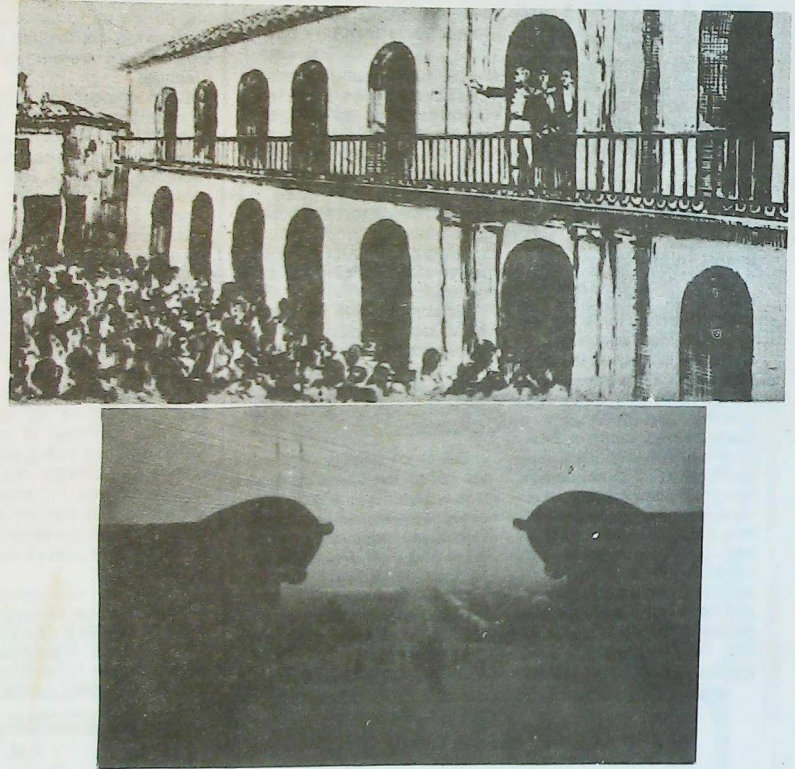
Pero, los argentinos saben de estos problemas; los han padecido, y los padecen; y han sabido defenderse, con justicia y con derecho. Hoy, 25 de mayo, 173 años después, nuevamente debemos marcar el inicio de una nueva etapa, en nuestra vida nacional, en la que el pueblo debe gritar y defender a viva voz: ¡LIBERTAD, RESPETO Y JUSTICIA!. Y por sobre todo, PAZ.

Los problemas de antaño son los de hoy y podrán ser los de mañana... Nuestro pueblo debe permanecer siempre de pie para enfrentarlos, sean de donde fueren, y sin perder, ni poner en peligro nuestros valores fundamentales, que son el sustento primordial y la esencia de nuestro ser nacional.

Por ello, hagamos de cada día un 25 de mayo y alcanzaremos así los objetivos superiores que el destino le ha deparado a nuestra gloriosa Nación Argentina.

ANO N° 13

MAYO MES DEL PRIMER GRITO DE LIBERTAD

Se conformó la primera Comisión Interinstitucional Juvenil Armenia

(LIGA DE JOVENES - JUCA - TJRUNI - MARASH - GAJA - JOVENES DE HADJIN - ARMENIG)

Desde hace tiempo tiempo existe en nuestra colectividad, un espíritu de acercamiento, evidenciado en forma notoria entre los jóvenes. Son justamente estos deseos los que se plasmaron espontáneamente en oportunidad de celebrar el fin de año en las instalaciones de la U.G.A.B., entre las distintas organizaciones juveniles de nuestro medio,

quienes se reunieron conformando C.I.J.A. (Comisión Interinstitucional Juvenil Armenia), integrada por las juventudes arriba detalladas.

Esta flamante comisión, para cuya formación fueron invitadas todas las agrupaciones juveniles armenias de Buenos Aires—, a realizado sucesivas reuniones en las sedes de las distintas instituciones que las compo-

nen intercambiando ideas y fijando su objetivo primordial: UNIR A LA JUVENTUD ARMENIA.

Se han programado la realización de varias actividades con tal propósito, ya sea del orden cultural, social y deportivo.

Próximamente se dará información con respecto a la primera actividad.

LAS ENSEÑANZAS DE UN GRANDE

Relatan que, una vez, cubriendo la retirada de unos refugiados que escapaban de los turcos, el general Antranik encontró a un niño en pañales dentro de un foso, al borde del camino.

Tomándolo en sus brazos, se acercó al grupo de gente y gritó en busca de la madre: "¿Quién abandonó a este niño?".

Ante el temor y el silencio de todos, dijo: "Si este niño no tiene madre hay que matarlo" - ordenó Antranik, encolerizado.

De inmediato, la madre acudió en busca de su hijo y lo tomó en sus brazos.

"Tómalo" - dijo Antranik, con amargura, mientras entregaba el niño a su madre. Y, agregó: "Si este niño deja de existir ¿quién poblará, mañana, nuestro país?".

Este relato puede ser verdadero o pertenecer a una tradición literaria. De todos modos, no extrañaría que lo fuera pues demuestra la personalidad del general Antranik y su anhelo de una patria libre de todo yugo, así como su preocupación por el futuro de ella.

Por otra parte, pone de manifiesto su grandeza de espíritu y su magnitud de hombre, no sólo militar, sino también humano.

Luego de mucho tiempo, tiempo de sufrimiento, luchas y marchas forzadas, los armenios nos encontramos en tierras lejanas a las nuestras, viviendo -quizás- en forma distinta, con otras costumbres. Sin embargo y, a pesar de ello, aún mantenemos nuestra identidad, aún conocemos y practicamos nuestras costumbres; tenemos nuestra Iglesia, nuestros colegios, nuestros clubes, todo conseguido con esfuerzo y perseverancia por nuestros padres y abuelos, que han tenido siempre presentes las palabras de Antranik: "Si este niño muere ¿quién poblará, mañana,

nuestro país?"

Y, entonces, llegamos al punto. Hoy, no hay quien deje a su hijo a la vera del camino; hoy no los abandonan en pañales, en una zanja...

Hoy, los dejan en otros "pañales", mejor sería decir, "pañales culturales" y los abandonan en el foso de la ignorancia. Es así que mueren como armenios.

Hoy, hay padres que, olvidando o dejando de lado las odiseas de sus propios padres y de sus antepasados que lucharon durante siglos por una Armenia libre, dan las espaldas a la armenidad, apartando a sus hijos de ella, permitiendo que entren en otras instituciones, olvidando a los armenios. De esta manera, contribuyen al objetivo de nuestro enemigo: el de "desintegrarnos" como nación o como pueblo o al de "Integrarnos" para formar parte de otro.

No queremos que nuestros compatriotas hagan una cuestión racial de esto; sería injusto con los pueblos que nos han cobijado para que podamos vivir en paz. Pero, tampoco nos gusta, o mejor dicho a nadie le gusta, que nuestros propios compatriotas tengan problemas, no ya de raza, sino de clase o cultura.

Es por ello que debemos estar alertas; tratar de recuperar a todos esos jóvenes y a sus padres, que se han alejado de nuestros centros comunitarios y de nuestra colectividad.

Debemos trabajar para salvar todas las vaillas que se nos anteponen y lograr la unidad de los armenios de la Diáspora, todos en pos de un sueño y de una esperanza, que fue la de un héroe y que es la de todos: Armenia.

No lo olvidemos: "Si este niño muere (de cualquier forma que sea) quién poblará mañana nuestro país?"

ANTE TODO SOMOS ARMENIOS

por Jorge E. Kazazian

Cada uno de nosotros, ya sea en la Diáspora o en nuestra Madre Patria, cumple diversos roles, dentro de nuestra sociedad. Estos pueden ser de distinto tipo, como educador, dirigente, trabajador, eclesiástico, o bien, como hombre político o estudiante, entre otros. Todos son importantes y determinan una actividad específica, útil y práctica.

Nuestra colectividad es, por cierto, bastante numerosa y bien proporcionada, es decir que tales funciones, en su conjunto, son cumplimentadas y llevadas a cabo en forma suficiente, pero no -y esto es lo importante- satisfactoriamente.

Dicha conformidad o satisfacción no se ha logrado -en mi opinión- por diversos motivos, ya sean de orden social, político o generacional, dentro de los cuales se encuentran las causas principales, que trataremos de dilucidar.

Cuando decimos que la proporción de roles sociales es suficiente y no satisfactoria dentro de nuestra comunidad, debemos tener en claro que es suficiente en cuanto a que existe un número determinado (cantidad) de seres capaces y con condiciones más que aceptables (calidad). Pero, estos, por no actuar siempre en conjunto, no llegan a satisfacer las necesidades reales de su masa societaria.

Observamos, entonces, que el problema no radica ni en la cantidad ni en la capacidad. No obstante, sabemos que existen muchos integrantes de nuestra colectividad que aún no participan de la obra comunitaria armenia, en ninguno de sus órdenes.

Ahora bien, analizando someramente las características primordiales de nuestro pueblo y sus necesidades, sabemos que la Nación Armenia, su pueblo, posee una

rica tradición, un lenguaje propio, una Iglesia y una fe esenciales, un territorio histórico, ancestral y eterno por los que velar, trabajar, luchar y morir.

Por otra parte, tenemos un sin fin de conflictos y cuestiones que, a modo de heridas abiertas, aún debemos cerrar y curar definitivamente. Para llevar a cabo todos estos cometidos, nuestro pueblo debe armarse con la razón y la organización disciplinada, comenzando por el orden social. Cada armenio tiene una función concreta que cumplir dentro de nuestra comunidad. Nadie puede quedar ajeno a su obligación puesto que desconocería una realidad evidente.

Si bien tenemos un número considerado de estudiantes, de trabajadores, comerciantes (la gran mayoría), clérigos (prácticamente no surgen de nuestra colectividad local), profesionales, de dirigentes políticos armenios que trabajan por la armenidad, ellos no alcanzan a cubrir las verdaderas necesidades y exigencias de nuestra comunidad. Pero a pesar de ello, aprenden el idioma madre, lo divulgan, lo enriquecen, crean instituciones culturales, realizan obras de beneficencia; imparten nuestro culto, nos representan políticamente y nos orientan, nos instruyen y forman cívicamente.

Todo este esfuerzo daría mayores resultados si todos se mancomunaran para lograrlo; de esta manera, se desarrollaría una labor más eficiente y, por ende, más satisfactoria.

Quizás, el problema radique, en cierta medida, en una errónea concepción de los valores y de su escala.

En primer lugar, entre nuestros valores principales está nuestra sangre, nuestra identidad, la de ser armenios que debemos mantener indeclinable y orgullosamen-

te. No podemos ni olvidar ni olvidar -ni siquiera- un segundo de que armenios, hecho que nos demuestra en favor de nuestros actos, en palabra.

Nuestra Iglesia, fe, nuestra lengua, nuestras tierras y historia constituyen preciosos e indeclinables que, bajo ningún pretexto, deben subordinarse a los intereses sectoriales, logias partidarias, precisamente lo que teradas oportunidades mentablemente, centro de nuestra comunidad.

Sin duda, se trata de un grave problema que debemos revertir, pero no se siga sufriendo divisiones, rivalidades y habladurías, que dañan y, a la vez, prestigian, como dad.

Creo que es tiempo de desengañarnos de los males y problemas que provocan nuestra actual. No se puede ya, que aún haya pretendido hacer valer es armenio si se a tal o cual institución se tiene tal o cual si se acepta una u otra, o si se asista determinado colegio.

Uno es buen armenio independientemente de ello.

Debemos tomar conciencia de que esta es muy permisiva para a enfrentamientos, inútiles e hirientes.

Tenemos que tratar de ser armenios, que identifiquemos y nos cobijemos en la fuerza; unión que necesariamente significa independencia política o de cualquier otro tipo, sino de los puntos al bier nitarlo; hecho que es posible si siempre, mos que ante todo, armenios.

ANUSH

Medias-Lencería

Santa Fe 1420
Tel. 41-7412

Buenos Aires

Argentina

La Porteña CIA Arg. de Seg. S.A.
La Holanda Sudamericana CIA de Seg. SA

JUAN EDUARDO VIDAL
ASESOR DE SEGUROS

VIDAL Y ASOCIADOS
LAVALLE 648 5°

Tel. 392-6336
5567-6424

VENTA DIRECTA DE FABRICA

ZAPATILLAS CASA 100 PIES

20% DE DESCUENTO
A COLEGIOS ARMENIOS

JAGUAR - ATILA - TENBASK -
EL SIMBOLO
REAL SPORT

Av. Maipú 495 Vicente Lopez

• Inst. Privado Marie Manoogian • Fund. Educ. Armenia
• Inst. Educ. San Gregorio Iluminador • Colegio Armenio
Vicente López • Inst. Incorp. Isaac Bakchellian • Colegio
Arzum • Instituto Mekhitarista.

EL FUEGO DE LA SANGRE

1918: mes, mayo: Los turcos atacan

...a. activo, apoderarse de Ereván y terminar... vamente con sus habitantes. Con la... meta, habían masacrado al mismo... en 1915. Los sobrevivientes de ese... dicio ocupaban, defendiendo siempre... te, lo único que les quedaba de sus... y de su espíritu: Ereván, sus alrede... el centro de fe más antiguo: Etch-

...eblío, al enterarse de las intenciones... gas, no tardó en conformar un conca... cional. Ese momento fue crucial para... enio. En ese consejo se dejaron de... deas políticas y diferencias sociales... apuntaron a un mismo objetivo: la... la defensa de la vida y de los derech... omunes.

...decisión colectiva y debido a las... siones a que estaban sometidos, armenios se vieron obligados... gente a empuñar sus armas, esperan... deseosos y en pos de la victoria... tamente se organizaron tres frentes: YARABAD; PASH-APARAN; Y AKILISE.

...uchas, en los dos primeros, fueron... ras. Ellas se dieron entre el 23 y el 26... La ofensiva turca no dejó de estar... en ningún momento. Valiéndose... las formas y utilizando todos los... posibles, los armenios consiguieron... rechazando, derrotando y —fi... — poniendo en fuga al enemigo... mientras tanto, se seguían perdiendo... e vidas armenias...

...ochas se sucedían terriblemente por... Las más sangrientas se dieron en el... le Sardarabad, el 26 de mayo. Sus... se dejaron sentir hasta en Etchmia-

...obladores de las cercanías no vaci... marchar para enfrentar al enemigo... no tardaron en hacerlo sus mujeres... os y ancianos, quienes los acom... valientemente, socorriendo a los... repartiendo alimentos y municio... los combatientes, pero —sobre... tratando de infundir valor.

Es memorable recordar que, encabezando este "ejército popular", marchaba el obispo Hovsepian, sosteniendo la cruz en alto. El pilar básico que nos reúne se hacía presente.... La fe nunca nos abandonaría...

Todos avanzaban cantando, tratando de deshechar el miedo. Muchos no sabían que lo hacían yendo hacia la muerte segura...

A pesar de la inferioridad de tropas y por su tenacidad y valor en el enfrentamiento, los armenios lograron aplastar a los turcos.

Entonces, a partir de ese momento la victoria ya nos pertenecía. ¡¡Teníamos la gloria de nuestro lado!!... ¡Pero a costa de tanta sangre y tantas muertes!!...

¡¡Sí!! Habían ganado. Pero nuevamente las sonrisas se convertían en sollozos.

Los llantos no cesarían, los sufrimientos tampoco...

Pero, no podemos dejar de pensar que a través de tres victorias, sobre todo la última, —que constituyó la reafirmación de las dos primeras—, los vivos lograron liberarse y rechazar el yugo extraño; nuestros mártires encontraron su deseo trunco, ejecutado; miserias y necesidades habían sido vengadas, pero lo más importante: 600 años de esclavitud habían sido burlados.

El opresor hula, y con él iba la sumisión.

Así, los armenios continuaron su raza; así lograron sobrevivir, defendiendo —a cualquier precio— lo que les pertenecía por derecho y por herencia: sus tierras, su cultura, su lengua y la religión profesada.

Una vez más, divisaron la luz y así la esperanza. Una vez más, la llama había sido avivada. Ella no se apagará nunca.

Hoy recordamos estos acontecimientos. Ellos representan nuestro pasado, por ende, nuestra raíz. No podemos dejar de venerarlos, pues constituyen la historia de una raza, dispuesta a todo por su libertad.

Nunca olvidemos que formamos parte de ella, que nosotros existimos por esa sangre y mientras haya una gota de ella en nuestras venas, seguiremos perteneciéndole.

Hoy, nosotros la sentimos. Dios quiera que las generaciones posteriores también lo sientan así.

ANDREA BASMAJIAN

ՀԱՅ

ԹՌՉՆԱԶԳԻՆ

Արևելեան հին առասպելի մը համաձայն «Փրհնիկ» կոչուած թռչունը, փրհնիկեան ղիցաբանութեան մէջ, իր սեփական մոխիրներէ կը վերածնէր: Այսինքն, մահաճախ է տարրալուծուել յետոյ, նոյն այս փոստ մնացորդացէ կը վերադառնար իր սկզբնական վիճակին:

Քրիստոս բազմաթի դարեր առաջ ըստած այս առասպելը ճշմարտօրէն նշանակութիւն կրտսանայ ժողովուրդի մը համար, որ քաններորդ դարուն ցեղասպանութեան զոհ դարձաւ, շարքուցալ հայ ցեղին թշնամիին կողմէ, որ հիմնապատակ ըլլաւ իր կեղեցիկերը, քանդեց իր աւանները, գլխաւեց զինքը իր մշակութային ու քաղաքական առաջնորդներէն և սպաննեց իր շինարար և խաղաղ ապրելու յոյսերը:

Այս թշնամի ղիմեց բոլոր միջոցներուն որպէսզի հայութիւնը հողի վերածէ, զայն թաղէ այն կերպով որ աճամ մըն ալ կեանքի զան կը կրօնը, լեզուն և սովորութիւնները:

Մրազոյց փճացնել յաջորդական սերունդները, պարզ խօսքով: Ուզեց զայն մոխիրի վերածել:

հայց չկարողացաւ, ոչ ալ պիտի կարողանայ: «Ազգ մը որ չուզէր մահանալ, չի մեղոր»: Եւ այսպէս, այս մտայնութեան եւ ոտքի մնալու ճիգով, հայ ժողովուրդը, —հակառակ անոր որ մոխիրի վերածուած էր— վերակեն դաճանցաւ եւ սկսաւ թափահարել թեւերը, հետզհետէ նոր քարմունքներ նուաճելով:

Մեծ յաջողութիւններ արձանագրեց, ընկերային, տնտեսական, գիտական մարզերու մէջ, եւ աշխարհի չափանիշով արուեստագետներ, քաղաքագետներ եւ զինուորականներ ունեցաւ: Անհատական այս յաջողութիւնները կը պատկանին հայ գաղութներուն, բարեփրական աշխարհամտմբօր միտք՝ ներքուն, քաղաքական կրտակցութիւններուն, որոնք կը պահպանեն Միացեալ Ազգերու կազմակերպութեան մօտ մեր ձգտումները, Հայկական Հարցի առնչութեամբ:

Արդ եկանք այս կացութեան, որ անհամբերները, որոնք առեւին չհատատացին մեր հարցին եւ մեզ լքեցին կամ զայն ոտակոխեցին բռնութեամբ, սկսան ընդունիլ իրենց գործած սխալները օտար երկիրներու մօտ զարթնած գիտակցութեամբ:

Անոնք, այսօր, հայ դատին իրենց բերած մասնակցութիւնովը, մեզ կըզգացնեն հայ լլլալու հպարտանքը, մեր թոքերը յուզումով կրտեցնեն, երբ մեզ կը շնորհաւորեն մեր յաջողութիւններուն համար, առանց մեր ներքին կեանքը նկատի ունենալու, այլ միասնաբար ընկերուած յաջողութեան համար:

Մեր մե: Ի՛նչ պատահեցաւ:

Երեւոյթները ցոյց կուտան թէ արդէն սկսած ենք ունով թափահարել, ու հետզհետէ աւելի՛ վերաբարձանալ մեր երկինքը դէպի, դէպի արեւ, մեր ձգտումներուն աւարտին:

Հայեր ենք, կանք ու պիտի շարունակենք մնալ հայ նպատակի հասնելու համար: Հասնելու՝ արդարութեան եւ հակակամ հարցի լուծման:

23 **SETIEMBRE:**
RESERVE SUS ENTRADAS

ROCKY II
CALZADO DEPORTIVO "EL DANTE"
Candado de la Torre 1760 **5000 CORDOBA**
Tel. 58914 / 58918

SHOW ROOM
alexandra
Santa Fe 1570
Bs. As. Argentina
Tel. 44-6755
Telex 21655 sanfe

lunes

8	AGOSTO
2	9 16 23 30
3	10 17 24 31
4	11 18 25
5	12 19 26
6	13 20 27
7	14 21 28
15	22 29

Agosto '83
mes 8

*No comprometerme
¡Gran Recital!*

15
16
17
18
19

6.2

Վախ՝ ֆաղափականության հանդեպ

Գրեց՝ Խորիս Գազազեան
Թարգմ. Ա. Գահվեճեան

Ընդհանրապես մարդիկ իրենց կենցաղի մեջ ամսանկցություններին են ֆաղափական կեանքին: Կր վիճին, կարծիքներ կը յայտնեն, կը փիլիսոփայեն, եւ հետեւաբար կ'ընդունին որ ֆաղափականությունը անիրաժեշտ եւ հիմնական է իրենց կեանքին մեջ, քանի որ ան գոյություն ունի իրենց շուրջնապատ որ շատերը չեն նկատեր կամ չեն ուզեր նկատել:

Եթէ ընդունինք թէ մարդիկ չեն նկատեր ֆաղափական կեանքի գոյությունը, ամոր լուծումը կըլլար պատրաստի դատարարակե այդ մարդկանց, ֆաղափացիական եւ ֆաղափական ուսում տալ անոնց, քանի որ հարցը այդ գիտութեան ամոր տեղիակ չըլլալուն մեջ կը կայանայ:

Բայց եթէ ընդունինք որ մարդիկ չեն ուզեր նկատել ֆաղափականությունը, այստեղ կը ներկայանայ աւելի բարդ խնդիր մը, գոր կարելի է որակել «Վախ ֆաղափականութեան նկատմամբ»: Այս պարագային, միշտ չէ որ այդ մարդիկը ֆաղափական կամ ֆաղափացիական դատարարութեան պակաս կ'ունենան: Մինչեւ իսկ անոնց մեջ կան մարդիկ որոնք ընդարձակ գիտելիքներու տէր են, բայց համարակուր չ'ունեն յունին խօսելու, կարծիք յայտնելու, կամ ֆաղափական ասպարէզ մտնելու:

Այս խնդրի շուրջ շատ դժուար է համոզիչ եւ պարզ պատասխան մը գտնել: հետեւաբար,

կը փորձենք մշի որոշ պատճառներ վախը սխալ կարծիք յայտնելու, վախը՝ անհեթեթ վիճակի մը մեջ իյնալու, վախը՝ գաղափարներու քաղտումի, եւ այլն:

Քննարկելով այս երեւոյթները կը հասնինք հետեւեալ եզրակացութեան՝ միակ պատասխանով մը. վախ ինքզինքին հանդէպ ունեցած անվստահութեան: Եթէ ընդունինք այդ, իրեն որդապատճառ կրնամք ըսել թէ՛ մարդկանց մեջ պետք է փնտռել բերութիւնը եւ ոչ ֆաղափականութեան: Եւ այդ բերութիւնը կրնայ ունենալ երկու տարբերակներ. Ա.- Անհատականութեան պակասը՝ հոգեբանական - հասարակական տարակարծութիւններու հետեւանով, Բ.- Այս վիճակէն ծնած գաղափարական համոզում:

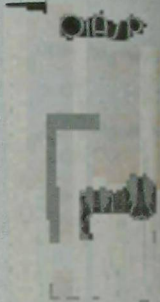
Ի վերջոյ, ամեն պարագայի ինքը անհատը, լուծումը պետք է փնտռել իր մեջ, խորապես ճնշելով ինքզինքն, իր գաղափարները եւ փիլիսոփայութիւնը, հասնելով՝ ինքնավստահութեան, համոզումի իր գաղափարներուն մեջ, պահպանելով քաղաքական եւ էթիկական եւ հասարակա-ֆաղափական արժէքները, հասնելով ինքնաիրկութեան, այդ քցասական դիրքէն, իր մեջ կրած վախէն, ձգտել այս ազնիւ, եւ հիմնական գիտութեան ինչպիսիս է ֆաղափականութիւնը:

NUEVA PUBLICACION JUVENIL

A fines del pasado mes de abril, salió a circulación, la revista "Diáspora", publicada por un entusiasta grupo de jóvenes, quienes, con esfuerzo y dedicación dieron a luz esta primera edición.

Gran parte de este primer número, está dedicado a conmemorar el "24 de abril". por otra parte, el cuerpo editor reafirma su condición de armenio y sus ganas de trabajar por la colectividad armenia de la Argentina, sin participar de viejas rencillas ni distanciamientos ideológicos. Para ello, invitan a los jóvenes a unirse a su trabajo por la armenidad.

Además, en sus páginas, hay informaciones deportivas y de espectáculos, biografías y varias poesías de conocidos escritores y de algunos colaboradores.

Sin duda, "Diáspora", "Humus" y este "Suplemento Juvenil de darabada, demuestran las sias de trabajo por la Armenia, que tiene la ayuda armenia de la Argentina. Es nuestro deseo muchos otros jóvenes ticipen y se integren nuestra tarea.

HEROES ARMENIOS

VARTANANTZ (Ultima parte)

por Anna Kajvedjian

Durante la ausencia de Vartan, Vasak se dirigió a Persia para buscar la manera de ganarse la confianza del rey Hazguerd, al mismo tiempo que intentaba liberar a sus hijos que se hallaban en Persia como rehenes, y trataba de obtener el trono de Armenia.

Para ello no vaciló en transmitir a los persas, secretos militares, tales como la distribución de los ejércitos y sus posiciones.

Además exhibiendo falsos escritos de Hazguerd, según los cuales se les concedía el perdón, pudo atraer a un minúsculo grupo de dignatarios de la corte armenia vacilantes y faltos de fe. Con amenazas, pretendía obligar a los aldeanos a aceptar el mazdelismo; a otros les concedía honores y en donde podía levantaba templos paganos. Así, Vasak mostró desembozadamente, que estaba del lado de los persas y que había renegado del cristianismo. De esta manera, se crearon dos frentes en Armenia: el de los ministros juramentados y el de los renegados.

En mayo del año 451, los persas con un ejército de 300.000 hombres, que también incluía elefantes, invadió las provincias de Her y Zarevant.

Vartan le sale al paso, con un

ejército de 66.000 hombres, caballería e infantería, y acorcerca del poblado de Avarair. separaba a ambos ejércitos. Vartan estaban el Catolicós H y el padre Gevont y otros relig con ellos se prepararon no militarmente sino la espiritualmente. Hasta que el junio se iba a presentar batalla tes del amanecer se ofreció misa donde la Vartan oró y ticipó de ella. Luego multitud ar sus tropas insitándolos para lucha, tras la bendición de religiosos, se presentó batalla. fue cruel, encarnecida y desdada la superioridad numérica ventajas de armamento que los persas. Luego de mucho b las tropas enemigas se impusieron Vartan.

Al anochecer el campo cubierto de cadáveres. Los pers se retiraron dejando el trío muertos. Avarair quedó en la armenia como un gran triunfo y siempre se recordará como muestra del heroísmo y la del pueblo armenio.

NOTA: desde aquellos tiempos hasta el presente no se pone nombre VASAK, sinónimo de traición, a ningún reclin nacional, menio, ni en Armenia ni fuera ella.

ROSE MARIE
Anticuarios de Joyería
J. Minassian e Hijos
Tucumán 887 Tel. 392-8975
BUENOS AIRES

Sedería
VOGUE
S.A.
Av. Santa Fe 1180
Tel. 44-4232
42-7348

ROYAL PUBLICIDAD
Campañas integrales en todo el país
LA RIOJA 33 - (Galena Nueva)
PISO 5º - OFIC. 3 - Tel. 392-8975
cordoba

ՌԱՄԿԱՎԱՐ ԱԶՏԱԿԱՆ ՄԱՍՈՒԼ

Երուսաղեմի Պատրիարքությունից տազնապար

Հայ եկեղեցին ու երկեղեցականությունը մնացին միշտ մեր ուշադիր հոգածության ծիրին մեջ, որպես մեր ժողովուրդին հայեցի ինքնությունը պահպանող ու կենսատուրող հիմնական հոգեբարոյական ոյժեր:

Դարերը ընթացքին մեր եկեղեցին ու եկեղեցականությունը իրենց վերապահում ուժակամությամբ աներկբայորեն ծառայեցին մեր ժողովուրդին, պաշտպանեցին մեր ազգային շահերը, յանպա առաջնորդեցին հայ մարտական ոյժերը ինքնապաշտպանության կամ ազատագրական մարտնչություններու և յամառորեն պայքարեցան օտարաւոր ունեցութիւններու կամ ազանդատը շարժումներու դէմ, որոնք պիտի յարարեին մեր ազգային նկարագիրը:

Այս բոլորը կը հիմնադրեն մեր անվերապահ դրական կեցումները հայ եկեղեցիին ու եկեղեցականութեան նկատմամբ:

Այս բոլորին նաև որպէս արդիւնք, մեր ժողովուրդը գիտցաւ զհաստատել, արժեւորել ու զինել հայ եկեղեցին, տալով անոր նիւթաբարոյական բոլոր միջոցները, որպէսզի ան կարենայ դիմանալ ժամանակի հետ ծառայող պահանջներուն:

Անտարակոյս պատմութեան ընթացքին հայ եկեղեցին ու եկեղեցականութիւնը ունեցաւ տազնապար, որոնք տկարացուցին զիրենք, ջլատեցին իրենց պատմական ազգային արարելութիւնը և մեր ժողովուրդին մէջ տանելեցին յուսաբեկում, բայց հայ գիտակցից եկեղեցականութիւնն ու մտահոգ հայ կեանքի դեկալարութիւնը կրցան սահմանափակել այդ տազնապարը և վերահաստատել հայ եկեղեցին ու եկեղեցականութիւնը իրենց վարկին ու հեղինակութեան վրայ:

Դժբախտաբար բաժնի մը տասնեակ տարիներէ ի վեր սփիւռքի մէջ հայ եկեղեցին, հետևաբար նաև հայ հասարական կեանքը, կը տկարանայ ու վիրատու է նոր տազնապարներու:

1988-ին Միացեալ Նահանգներու մէջ Գորեան Սրբազանի սպանութեամբ ծագեցաւ տազնապար մը որ թէև սահմանափակուած մնաց Միացեալ Նահանգներուն մեր գաղութով, բայց յանցումով շարկապուեցաւ 1958-ին Ամբիօխիսի Կիլիկիան Արտին՝ հայ եկեղեցիին ներս յառաջացած երկիւղեկոտին, որ մինչև այսօր կը մընայ դրատաւ ու յլուման, հակառակ Ս. Էջմիածնի Մարտ Արդիի զանակալին բոլոր այս տրամադրութիւններուն և բախած բարեկեցատակ միջոցներուն:

Եթէ այս տազնապարը ազգային քաղաքական դրդապատճառներ ունէին ու պատասխանատուութիւնները չէին ծանրանար միայն հայ եկեղեցականութեան վրայ, շքանէ մը ի վեր մեր ժողովուրդը կ'ապրի ամեն տեղ նոր տազնապարի մը ծանր մտահոգութիւնը որուն յառաջացած հեղինակները կ'ըլլան եկեղեցականներ և որ կրնայ իր հետևանքներով, իր գարգացումներով մեր ազգային շահերն ու իրաւունքները ծանրորեն վտանգել միջազգային թէ ազգային հասկացողութիւններէ ներս:

Բացայայտ կ'ըմ մտահոգութեան ատարական: Մեր ակնբերութիւնը կ'ողորդի Երուսաղեմի Ս. Յակոբեանց Միաբնակարաններէն ներս անգամ մը եւս ստեղծուած անբարեկեցատակ կացութեան: Ոչ ոքի, ոչ մէկ հաշու գտանքը է այլևս որ տազնապարի հայ հոն: Ու այդ տազնապար ազգային, եկեղեցական բնույթ չունի: Ամեն տեղ, բոլոր գաղութներու մէջ հայ պարզ մարդիկ, ազգային կեանքէ ներս պատասխանատուութիւններ ստանձնած առաջնորդ ինքեր իրենց ընդվզումն ու ցասումը կը հիմնեն ներկայացած ու հրապարակուած նիւթաբարոյական տունայնուրդ վրայ:

Մինչև այսօր մեր մամուլը մնաց գոռուատը վերապահութեան մէջ՝ չբարոյացնելու հասար տազնապար, ստաւել չգրգռելու համար կիրքերը, որպէս պաշտպանութիւն հայ եկեղեցականութեան ու հայ եկեղեցիի վարկին: Մամուլի այլ ներկայացուցիչներ, սակայն, օգտագործելով եկեղեցականներէ իսկ հալթապարտած արքիւրներ կամ սեփական հետազոտութիւններ, առանց ազգային եկեղեցական դրոյն մը տանողութեան, լայնածափալ էջերու մէջ հրատարակեցին այնպիսի տեղեկութիւններ վաճառելու ներս սիրող կարգաւարքին ու նիւթական լայնանձնուներու մասին, որ ծանրորեն պիտի վարկարեկէին որեւէ հաստատութիւն կամ անձնատրութիւն: Այս բոլոր հրապարակային հաստատումներն դիմաց, Միջազգան Պատրիարքը ու Միաբնակարանը, վաճառի պարիպներէ ներս մնացին իրենց առանձնութեան մէջ, անհաղորդ տազնապարի հայ մարդուն, որուն դարերէն եկող հաստեղին ու զոհաբերութեան արդիւնք են Երուսաղեմի մէջ կուտակուած պայտուած հարստութիւնները և որոնք ընկալան ծառանգորդն է մեր ժողովուրդը և ոչ թէ ինքը՝ Միաբնակարանը, իր իսկ կողմէ պատրաստուած ներքին կանոնագիրի մը ամբողջատիրական պաշտպանութեան յանձնած ինքզինը:

Այդ, մամուլով եղած կամ ժողովուրդի լայն խաւերուն մէջ շրջող հաստատումները, որոնք դիմաց Ս. Պատրիարքին ու Պատրիարքարանը կը մնան անտարբեր, անտեսելով ամբողջ մեր ժողովուրդը, ընկալանքներ կը յառաջացնեն ընդվզում և կը խորացնեն տազնապար հայ շահերու հետամուտ ազգայիններու միտքին մէջ:

Ըսինք՝ այս ցաւալի կացութեան ամբողջ ընթացքին որդեգրեցինք զգոչաւոր լեռնորդի մը, յուսալով որ Ս. Պատրիարքն ու Պատրիարքարանը անճրածեցն քայլերը կ'արձակէին մեր ժողովուրդի վստահութիւնը վերաշահելու, վաճական կարգն ու արարք վերահաստատելու, պաշտօնական հաշտեցնելու հարստին խնամքին ենթարկելու վաճառի նիւթական գործառնութիւնները և կը հրատարակէին հաշտեցնելու հանդարտեցնելու համար միտքեր: Բայց դժբախտաբար ամենեցայն ոչ մէկ քայլ ու տազնապար կը շարունակուի բարդանալ անախատեսելի հետանկարներով:

Այս կացութեան պատասխանատուութեան կարևոր բաժինը կը ծանրանայ Ս. Յակոբեանց լայնի Միաբնակարանի անդամներուն վրայ, վաճառելու ներս թէ որոս:

(Վերջը՝ յաջորդով)

«ՀԱՐԻՒՐ ԱՌ ՀԱՐԻՒՐ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԵՐԱԺՇՏՈՒԹԻՒՆ» ՀՆԳԵԱԿԻ ՏԱՐԵԿԱՆ ՀԱՄԵՐԳԸ

ՊՐ. ՍԻՄՈՆ ԲՐԳՈՆԵՆԻՆ ԵՐԳԱՀԱՆԴԵՍԻՆ ՀԱՄԱԿԱՐԳԻՉ ՈՒՅԸ ՀԱՆԴԻՍԱՑԱՒ

Արուեստագետները բեմի վրայ՝ ձախէն աջ՝ Պր.Ներ՝ Պ. Թրքաբեկան, Ս. Մաչեան, Մ. Գրազիրեան: Պր.Ներ՝ Խ. Դարբինեան, Հ. Դարբինեան եւ Ս. Պր. չաքեան:—

4 Յունիսի Ծաբաթ գիշեր Գոլոն Պանդոկի ունկնդրութեան սրահին մէջ տեղի ունեցաւ «Հարիւր առ Հարիւր Հայկական Երաժշտութիւն» հնգեակին տարեկան համերգը, հովանաւորութեամբ Պր. Էտարսո Պաշչենեան-ի GATIC Անանուն ընկերութեան: Սրահը լցում էր ձայնափոխային և մամուլ ներկայացուցիչներով, երաժշտագէտ արուեստագէտներով, հոգեբանականներով և հայ և օտար երաժշտաւոր հասարակութեամբ:

Հնգեակի արուեստագէտները, որոնք անձամբ չէին մեզի, իրենց ճանաչող իրենքաչորը էրդիթներուն արիթմի, այս երաժշտամանդլով մեծամասնութեամբ նոր ստեղծագործութիւններով ներկայահան հանրութեան, ակնառու յառաջիմտութեամբ մը, որպէս սիրողներ, և տունին ոչ միայն հայ այլ նաև միջազգային երաժշտութեան նմուշներ, յանմեալ կատարումով:

Օրիորդներ՝ Միլոսա Մաչեան՝ երգով, Պերնոնի Թրքաբեկան՝ դաշնակով, պարուները՝ Խուան Տ. Գարբինեան՝ երգով, Արրահան Պրչաքեան՝ քլարներով և տուտլով, Հեջրեթ Դարբինեան՝ ջութակով:

Հնգեակի անդամներուն մասին յայտարարին մէջ տրուած ծանօթութիւնները բաւական էին որ ունկնդիրները ծանօթանային անոնց տարած երաժշտական աշխատանքներուն և այս զանոնք ընդունին որպէս իրենց կատարողներ պատասխանութեան ծիրէն դուրս՝ երաժշտութիւնը ընդունելով յաազոյն և ամենէն արագ միջոցը հաղորդուելու՝ ոչ միայն հայ այլև օտար ունկնդիրներու դիմաց: Ինչ որ կը տրուի լրջութեամբ և յամառ աշխատանքով կարելի չէ որ արձագանգ չըզգան:

Բոլոր արուեստագէտները հաստատապէս տիրապետեցին թէ գործիքային և թէ ձայնային կատարումներուն: Նա զիր կը բաղկացնէր Պապազանեանցի միտակեր, Խաչատուրեանցի, Ս. Յարութեանցի, Ս. Տիգրանեանցի, Սալայ Լո Պողոսասարեանցի և այլոց ստեղծած ծրարներէն, որ հին ու ներկայ կան ու ժողովուրդային երաժշտութիւն երգերը կը կազմէին ներառեալ դրութիւն մը: Միջազգային երաժշտութեան, օր. Պ. Թրքաբեկան դաշնակով փենէն Նորթիւրն մը, իսկ թեմոր Խո Վարբինեան՝ Ֆ.Լեմարի օպերներէն իրա մը, և Լեոնեալայի ու Միլոսա: Անարտիս՝ Մաչեան և Ս. Պր. չաքեան գուգերգեցին Յարութեանցի ներսին «Հարիւրիքիս հետ» ի վեր, տունը, արժամանակով ներկայացում ինչ յեղ ծափահարութեան:

Ամբարձեւտ կը գտնենք ընդ թէ՛ կազմով, իր սեղմ շքանակին մէջ տարեալ ամբողջութիւն մը կը կազմէ գեակը, որուն ու-չարտասացին այլ սակայն թէ ժողովուրդային հայ երաժշտութեան հանդէս զայն, նորութեան մը է դրութիս երաժշտական շքանակին մէջ: «Հարիւր առ Հարիւր Հայկական Երաժշտութիւն» հնգեակը անգամ մը եւս ըստ բարբար իր մէջ աւեր էր ներկայացում մտնելու Օր. Մալիկեան Գրազնեանցի անկերէն և պայմերէն կեզմներով կատարեց բացման խօսքը, ինչպէս նաև ներքին երկու արտասանութիւններով կընդիրներուն փոխանցեց իր ամանները: Մեր արտագին մարտնչները հնգեակի յաազոյն յաջողութիւնները Մարտ մը, որ խիստական է անշուշտ, երբ քան ընկալան է անոնց յաազոյն և անվիճելի կարողութիւնը:

DR. ARTURO BALASSANIAN
Escribano
Florida 716 - 2° P. of. "K" Tel: 392-2768/3065

RIGAR'S
Estudio Jurídico
Dr. Roberto M. Malkassian y Asoc.
ABOGADOS
Corrientes 1296 7° "74" Tel: 36-1632 / 35-9504 De 12 a 18 Hrs.

Նախարար Ժերայտ Կոտէն և Նախագահեց Մեծ Եղեռնի Համաժողովրդային Ոգեկոչումին

ՆԱԽԱՐԱՐԸ ՅԱՅՏԱՐԱՐԵՑ, Թէ ԳԵՊԷՔԻ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆԸ ԳՐՈՇԱՍ Է ՏՐԱՄԱԴՐԵԼ 100,000 ՏՈՒԱՐ ԹՄՄ-Ի ՆՈՐ ԿԵԴՐՈՆԻ ՇԻՆՈՒԹԵԱՆ Ի ՆՊԱՍ

Նախարար Կոտէն Այնք Մանուկեան Վարժարանի մէջ իր կուռ ճառի պահուն

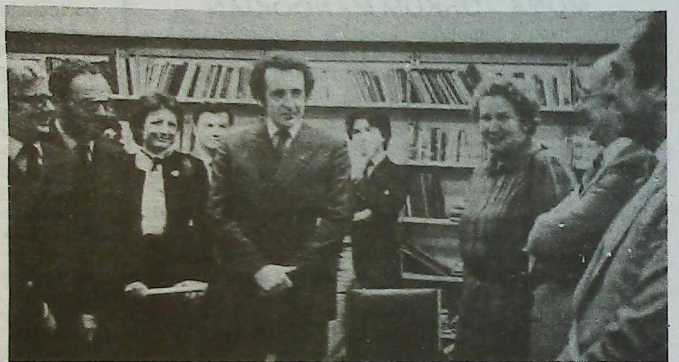
Ազգիկան եղեռնի ոգեկոչումը, վերջին մէջ, այս տարի ստացաւ դասի երեւոյթ մը, երբ զանազան բնակչութիւններու շարքին գաւառական հասաւ Ապրիլ 24-ին, միջերէին, Բէպէքի Ներգաղթի Մշակութային Համայնքներու Վարժար՝ Պրն. Ժերայտ Կոտէնի ներկայութեամբ եւ նա-

խագահութեամբ գործադրուած տպաւորիչ յայտագիրովը, Այնք Մանուկեան համալիրին վրայ: Ըստ աանդութիւն դարձած գեղեցիկ սովորութեան, ոգեկոչումներու շարքը կազմակերպուած էր միացեալ մասնակցութեամբ Ս. Գր. Լուսաւորիչ Եկեղեցւոյ, ՀՔԸՄ-ի, Թէքէեան Մշակ. Միութեան, Այնք

Մանուկեան Վարժարանի, Հայ Իրականց Յանձնարումքի եւ անոնց զանացան մարմիններուն:

Օրուան զինաւոր բանախօս՝ Տոքթ. Յարութիւն Էսէկիւբեան Հայոց Աշխարհի պատմականօրէն աննպաստ աշխարհագրական դիրքին անդրադասնալով ըսաւ, թէ Մեծ Եղեռնի սկիզբը զրուած էր 11-րդ դարէն ի վեր, երբ Սելճուք թուրքերը գրա-

ւեցին հայկական հողերը եւ մնացին անոնց վրայ. ան եզրակացուց, թէ քաղաքական հեռանկարները կենսական են հայութեան դրաստեան համար: Ապա Տիկ. Այտա Գարիպեան կրկին անգամ խոր ապրումով երգեց «Լուսաւորիչ Կանթեղը» եւ յայտագրին առաջին մասը վերջ գտաւ «Կոմիտաս» երգչախումբի «Իմ Անուշիկ Հայաստան» եւ «Ազգ. Փառապան» խմբերգներով:

Նախարար Ժերայտ Կոտէն (մէջտեղը), իր ետին՝ Լաւաթի շրջանի երեսփոխան՝ Տիկ. Լավուա-Րու շրջապատուած գաղութի ղեկավարներով

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՑՈՒՑԱԴՐՈՒԹԵԱՆ ԵՄՁՈՂՈՒԹԻՒՆԸ

Հայաստանի մայրաքաղաքում կայացած ամենամեծ միջազգային առևտրական տոնախմբում սովետական տաղանքի Հայկական Երկրակառուցութեան բաժնի արժանացաւ յատուկ մետալի: Տօնախմբում կազմակերպուած օրը շուրջ 100 մարդ էր ներկայացած:

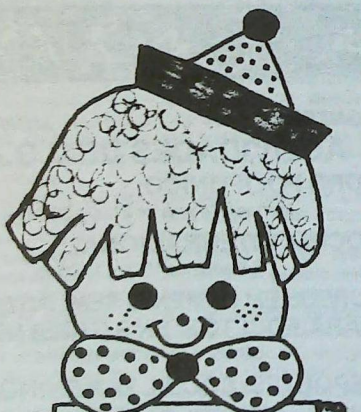
Հայկական Հանրապետութեան ընդարձակ քաղաքացիութիւնում, որը պատմում է խորհրդային իշխանութեան տարիներին գիտութեան, արհեստագիտութեան, մշակութի բնագաւառում նրա ներդրումը նուաճումների մասին, իրենց ցուցանումներն էին ներկայացրած միութենական կառուցութեան 27 մեծարկութիւններ, հանրապետութեան եօթ նախարարութիւններ, Հայաստանի Գիտութիւնների Ակադեմիան եւ ութ հիմնական գործակալներ:

«Հիմնախի ցուցահանդէս է», «Հիացած ենք Հայաստանի նուաճումներով», «Կեցցէ սո-

վետահայկական բարեկամութիւնը»՝ Հեղհաստանի ժողովուրդները տարբեր լեզուներով աշխարհի գրառումներ կարելի է կարգաւ տպաւորութիւնների մատենանում, ազգ գրառումները կատարել են Հայկական ՍՍՀի ցուցահանդէսի սրբնական մաս եղած տառնակ հազարաւոր յոյսերունը: «Հայաստանի յաջողութիւնները իրօք տպաւորիչ են, գրում է բանուոր Լաւաթ: Սիւնդհը: - ՍՍՀՄ կազմաւորումն (Յ)ամեակի սարում ուզում եմ նոր յաջողութիւններ մաղթել բարեկամական հայ ժողովուրդին»:

Մենք երջանիկ ենք աշխարհի բարձր պարգև ստանալու համար, ԹԱՍՍԻ թղթակցի հետ ունեցած զրոյցի ժամանակ յայտարարեց հայկական ցուցադրութեան անօրէն Ս. Բուդումանը, միջազգային տօնախմբում Հայաստանի յաջողութիւնը մեծ պատիւ է մեր հանրապետութեան համար:

(Արմենիլիտա)

PAPITOS:
No se olviden de llamarme al Festival Infantil, el 25 de Junio a las 16.00, en U.G.A.B. Habrá: magos, payasos, títeres, películas y muchas sorpresas más.
ENTRADA LIBRE
Acedo 1322
Organiza: Liga de Jóvenes

Dr. Luis H. Vertanessian
Escribano
Registro Notarial N° 39
Tucumán 1455 7° F. T.E.: 45-2649 49-6152

¿PROBLEMAS EN FAMILIA?
el 21/6/83 a las 21.30 horas el
DOCTOR JOSE ABADI
tratará los problemas de la familia en la sociedad actual y su influencia en los niños y adolescentes
SALON DE ACTOS DEL COLEGIO MEKHITARISTA
Virrey del Pino 3511 ENTRADA LIBRE

ZACARIAS DOLABJIAN
DOCTOR EN MEDICINA
Clínica médica - Quiropraxia - Reumatología
Jueves de 17.30 a 20.00 hs. Tel: 253-7316
Gomill 4804 - esq. Acevedo

ESTUDIO JURIDICO
Dr. Bautista Kuyumdjian
Dr. Gabriel E. Williams
Dra. Patricia Kuyumdjian de Williams
Tucumán 1438 Piso 7°
Tel. 40-6809 / 7112 / 49-7049

Dr. Arslanian Jorge
VIAS URINARIAS
UROLOGIA
Córdoba 2409
Martes de 19 a 21 hs.
PEDIATRUÑO
Tel: 83-0334/7936

Los 45 años de consagración...

(viene de página 3)

te años, desempeñara la difícil tarea de conducir esta colectividad, como legado de S.S. Vazken I, para Sudamérica.

Al término de la Santa Misa, se ofició un "requiem in memoriam" de los benefactores y se colocaron ofrendas florales frente a los bustos que se encuentran en el patio de la Iglesia.

Posteriormente, los familiares de los benefactores fueron recibidos en el Arzobispado, en donde se desarrolló un lunch, especialmente preparado por la Organización de Damas de la Iglesia Apostólica Armenia.

En el transcurso de la reunión, hicieron uso de la palabra el R.P. Krikoris Pounlatian y el Exarca de los armenios católicos, R.P. Vartán Waldir Bogossian.

EE.UU.:

SE PUBLICAN RELATOS DE MONS. TORKOM MANOOKIAN

Con motivo de cumplirse el 20° aniversario de la consagración episcopal de S.E. monseñor Torkom Manookian, prímado de la Iglesia Apostólica Armenia para la zona este de los EE.UU., próximamente aparecerá un tomo de relatos de su autoría.

es autor de numerosas obras como "Vanki orer", "Jumpin hed", "Angarali ser", y muchas otras de tema religioso.

La traducción de dichos cuentos fue realizada por los escritores Diana Der Hovannessian y Marzbed Margossian.

El arzobispo Manookian

CAIDA DE D. ARMENIO ALTE. BROWN 2- D. ARMENIO 0

PARTIDO JUGADO EN I. CASANOVA EL 5-6-83

Gran confusión en los primeros minutos. No se aportó nada positivo. Hubo carencia de profundidad y una defensa con grandes lagunas. De esta manera, ya se veía que A. Brown llevaba las de ganar. Nada puede objetarse en el resultado.

Solamente Parsechian justificó que el marcador no fuera más abultado. Otro que también se esforzó fue Gardarian. En el medio del campo, esta vez Leone, en honor a la verdad, fue el único que impuso solidez. En la delantera, totalmente inoperante, Scotta mostró algunos chispazos.

Alte. Brown fue creciendo, y fue así como, por intermedio de Rivoira, conquistó el primer gol. Lamentablemente, la falta de sincronización defensiva, los problemas de ubicación y la poca seguridad de los delanteros, afectaron la actuación de Armenio. Solamente en la primera etapa, el empate estuvo de parte de Lucero, pero se desperdició la ocasión.

En el segundo tiempo, Armenio se asentó, y buscó el empate desesperadamente, pero la férrea defensa de Brown desbarató todos los intentos.

Pasaron los minutos y el equipo local conquistó el segundo gol. Ahí Armenio bajó los brazos. Además, expulsaron a Lucero, y con 10 hombres, apenas trató de mantenerse.

El poder de gol sigue en promesa. Esperamos que en los próximos encuentros se haga realidad.

Próximo partido el 11.6.83, en Atlanta frente a G. y E. de la Plata.

DONACIONES A SARDARABAD:

Con motivo de haber cumplido sus "Bodas de rubí", el Sr. Puzant Kemandjian y su Sra., Eglantine Bartinlian de Kemandjian, donan \$ a 100

Con el mismo motivo, también donan:

Aram Guezikaraian y Sra. \$ a 100

Ricardo Marcarian y Sra. \$ a 100

Alexan Karakash y Sra. \$ a 100

SOCIALES:

CORDOBA:

CUMPLEAÑOS:

El 29 de mayo ppdo., rodeado del cariño de sus

familiares y amigos, cumplió ochenta años el Sr. Megeurditch Nourikhan, miembro benefactor de la U.G.A.B. de Córdoba.

KARASUNK:

Con motivo de cumplirse cuarenta días del fallecimiento de nuestro querido esposo, padre y amigo AIGAR DICRANIAN.

el domingo 12 de junio, luego de la Santa Misa, haremos oficiar un "karasunk" en su memoria, en la Catedral San Gregorio el Iluminador.

Su esposa, Gladys Dicranian

Sus hijas, Ana y Adriana

Su hijo político, Mario
Familiares y amigos.

COCINA: "ARROLLADO DE ATUN"

INGREDIENTES:

Masa:

- 10 cdas. de harina leudante
- 100 grs. de manteca o margarina
- sal, orégano, pimienta y perejil picado, a gusto,
- 1 cebolla,
- 1 huevo,
- 1 morrón colorado.

Relleno:

- 1 lata de atún,
- 2 huevos duros,
- aceitunas, cantidad necesaria,
- 2 cdas. de queso rallado.

PREPARACION:

Formar una masa con todos los ingredientes dados, agregando un poco de agua, para unir.

Amasar bien y dejar descansar durante quince minutos.

Al cabo de ese tiempo, estirar en forma rectangular y fina.

Rellenar con atún o cualquier otro relleno, cocinar en aceite, huevos duros picados, queso rallado y aceitunas negras.

Arrollar y pintar con huevo o leche.

Cocinar en horno moderado hasta dorar.

NOTA: El atún o cualquier otro relleno pueden ser reemplazados por pescado hervido y bien desmenuzado.

FOTO CLUB MARINA
INVITA A LA PROYECCION DE LOS DOS AUDIOVISUALES DE MARTIN KESKISKIAN "MI TIERRA ARMENIA" y "ARMENIA, AYER Y HOY"
VIERNES 17 DE JUNIO - 20.00 HS. - MEXICO 1738 CAP.
ENTRADA GRATUITA POR UNICA VEZ

MONTEVIDEO MONTEVIDEO
ACTIVIDADES DE U.G.A.B.
CORO POLIFONICO:
Martes y Jueves de 21.00 a 22.00 hs.
COCINA INTERNACIONAL:
Sábados de 15.00 a 17.00 hs.
CURSOS EN ARMENIO SEMI INTENSIVOS PARA ADULTOS: EN 3 (TRES) NIVELES
Sábados de 15:30 a 18:30 hs.
DEPORTES: SOCIAL FEMENINO:
Miércoles de 20:15 a 21:15 hs.
Sábados de 17:30 a 18:30 hs.
DEPORTES: SOCIAL MASCULINO:
Martes de 22:15 a 23:30 hs.
Viernes de 22:15 a 23:30 hs.
CURSOS DE COTILLON:
Sábados de 14:30 a 15:30 hs.
DEPORTES LIGA DE JOVENES
LUNES: 20.00 hs. Volley Femenino.
21:15 hs. Voley Masculino.
22:15 hs. Fútbol de Salón.
MARTES: 21:15 hs. Basquetbol.
MIERCOLES: 22:15 hs. Fútbol de Salón.
JUEVES: 20:00 hs. Volley Femenino.
21:15 hs. Volley Masculino.
22:15 hs. Basquetbol.
VIERNES: 21:15 hs. Fútbol de Salón.
22:15 hs.: Deportes para personas mayores de edad. (Veteranos).

EL PROFESIONAL LOS RECETA BARTAMIAN LOS DISEÑA SU HIJO LOS PREFIERE LINEA PIE/RECTOR DE ORTOPEDIA BARTAMIAN

Calzado Correctivo | Calzado Deportivo

PLANTILLAS CORRECTORAS | Ortopedia Bartamian también las pone a sus pies.

ARTICULOS DE ORTOPEDIA EN GENERAL
Descuentos desde el 30% a Obras Sociales. Consulte con su Obra Social sobre otros beneficios.

Bartamian
Av. Belgrano 1699 Tel. 45-5213 Bs. As.
Av. 7 N° 1134 Tel. 3-4935 La Plata

RIGAR'S
Panadería Italiana

Periódico Armenio "SARDARABAD" de la ASOCIACION CULTIVA TEKEYAN
Redacción y Administración: Cnel. Nicolás Irujo 477 1414 - CAPITAL FEDERAL
Horario de Atención: Lunes a Viernes de 9 a 12 y de 15 a 18 hs.
Director: NAHABET NAHABETIAN
Corresponsales regionales: BRAS: Sr. Hovhannessian Av. Coringui 1711 La Plata. Cep. 66079 SAN PABLO Tel. 36777 URUGUAY: Sr. Alberto Hovhannessian Yaguajayán. Montevideo Tel. 25277

CORDOBA: Sr. Luis Hovhannessian Calles 14 y 15. Córdoba 5000 - CORDOBA Tel. 31-6822